

ROZTAPIAJĄCY (1) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); pierwsze a *pochylone*, drugie jasne.

sg m G roztapiając(e)go. ◊ [f A roztapiającą.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. roztop.

Rozpuszczający, mający zdolność czynienia płynnym:

[roztapiający czego: Abowiem [boras] w łobie moc ma roztapiającą Kruźczyn SienHerb 593b.]

Wyrażenia: [»moc roztapiająca«: SienHerb 593b cf roztapiający czego.]

»ogień roztapiający«: Iako zapaleniem ognia roztapiającego [*inflammantis ignis*]/ wody wzwarzył ogień/ abyś oznaymił imię twoie sprzećiwnikom twoim *BudBib Is 64/1*.

Cf **ROZTAPIAĆ**

ALKa